

Дмитро ЮЗИК
науковий керівник
к.е.н., доц. Пробойів О.А.
ІФННІМ ТНЕУ

СУТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА - СУБ'ЄКТА ЗЕД

Постановка проблеми. Низька ефективність зовнішньоекономічної діяльності пов'язана з недостатньо компетентними діями підприємств на зовнішньому ринку, які призводять до негативних фінансових наслідків. Такі результати спричинені відсутністю чіткої зовнішньоторгової політики, слабкими каналами збуту, недостатнім досвідом роботи на зовнішньому ринку, прагнення до швидкої віддачі шляхом продажу продукції, яка не потребує особливих зусиль з її просування, що вказує на необхідність подальшого теоретичного та методичного обґрунтування умов та напрямків активізації зовнішньоекономічної діяльності на основі стратегічного управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання формування стратегії управління фінансовими ресурсами підприємства, а саме процесу її формування й оцінки, активно досліджується вітчизняними та зарубіжними вченими: О.Пушкарем, О. Стояною, В. Герасимчуком, І. Герчиковою, Л. Павловою, В.Пономаренком, І. Балабановим, І. Бланком, М. Міллером, В. Пріваловим, А.Томпсоном, Е. А. Уткіним, З. Е. Шершньою.

Аналіз й узагальнення праць за даною проблематикою дозволили зробити висновок про те, що існуючі методичні підходи до формування фінансових стратегій підприємств в умовах здійснення зовнішньоекономічної діяльності розроблені недостатньо (у теоретичному і в практичному аспектах), що підтверджує відсутність єдиного визначення фінансової стратегії та обґрунтування єдиної послідовності етапів процесу формування фінансової стратегії зовнішньоекономічної діяльності, принципів та методичних рекомендацій щодо її реалізації.

Виділення не вирішених раніше частин. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень, проблема формування ефективної фінансової стратегії зовнішньоекономічної діяльності є мало вивченою та потребує подальшого аналізу як теоретичної, так і практичної складової для забезпечення конкурентних переваг, які відіграють ключову роль у ЗЕД підприємства.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є визначення суті «фінансової стратегії» як економічної категорії і об'єкта управління в сучасних умовах господарювання та розкриття її вагомості для його зовнішньоекономічної діяльності підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. В сучасних умовах глобалізації світового господарства, які характеризуються нестабільністю, мінливістю та непередбачуваністю, значно зростає роль стратегічного управління та організації всіх видів діяльності підприємства. Інвестиційна та операційна діяльність нерозривно пов'язані з зовнішньоекономічною

діяльністю й особливостями роботи підприємства, організацією його виробничих процесів, тому фінансова стратегія з виходом на зовнішні ринки значно ускладнюється за рахунок зростання її ролі і завдань відповідно до можливостей і способів впровадження. Для забезпечення ефективної зовнішньоекономічної діяльності підприємству необхідна чітко побудована фінансова стратегія, яка дає можливість досягти конкурентних переваг та отримати бажаний розмір прибутку у довгостроковій перспективі [1]. Необхідність та актуальність її розробки визначаються зростаючим впливом зовнішнього середовища на характер і результативність ведення бізнесу, яке поєднується з окремими негативними внутрішніми чинниками розвитку підприємств як на внутрішньому, так і на міжнародних ринках.

В економічній літературі під стратегією розуміють загальний комплексний план розвитку організації, якій забезпечує реалізацію місії та досягнення стратегічних цілей організації [2, с. 85].

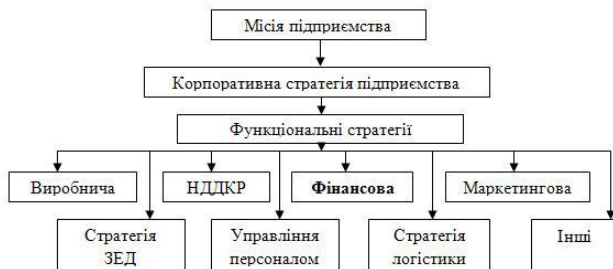

Рис. 1. Місце фінансової стратегії у стратегічному наборі підприємства [3]

Фінансова стратегія як одна з функціональних стратегій визначає генеральний напрямок фінансового розвитку та стосується найважливіших аспектів фінансової діяльності підприємства: формування та використання прибутку, рішень щодо структури капіталу та виплати дивідендів, вибору форм і способів інвестування, оптимізації податкових виплат [4].

Американські економісти М. Мескон, М. Альберт та Ф. Хедоурі в широкому її значенні фінансову стратегію пов'язують, в першу чергу, з фінансовою політикою і плануванням. Фінансова стратегія повинна окреслювати картину майбутнього розвитку підприємства: «вона більшою мірою показує, яким підприємство може бути в майбутньому, ніж як цього досягти» [5].

Тридід О.М. визначає фінансову стратегію як «галузь фінансового планування. Як складова загальної стратегії економічного розвитку вона має узгоджуватися з цілями та напрямками останньої. У свою чергу, фінансова стратегія справляє суттєвий вплив на загальну економічну стратегію підприємства» [3].

Як вважає П.В. Іванюта, фінансова стратегія компанії є «складною багатофакторною моделлю дій і заходів, необхідних для досягнення поставленої перспективної мети в загальній концепції розвитку у частині формування і використання фінансово-ресурсного потенціалу компанії» [4].

Погляди вчених на визначення суті фінансової стратегії не є одноставним, проте найбільш близьке визначення фінансової стратегії як об'єкта управління надає І. Бланк: «Фінансова стратегія – один з найважливіших видів функціональних стратегій підприємства, що забезпечує всі основні напрями розвитку його фінансової діяльності та фінансових відносин шляхом формування довгострокових фінансових цілей, вибору найбільш ефективних шляхів їх досягнення, адекватного корегування напрямів формування й використання фінансових ресурсів при зміні умов зовнішнього середовища» [6, с. 230].

Фінансова стратегія охоплює всі форми фінансової діяльності підприємства: оптимізацію основних та оборотних засобів, формування та розподіл прибутку, грошові розрахунки, інвестиційну політику. Економічна сутність фінансової стратегії підприємства – суб'єкта зовнішньоекономічної діяльності обумовлена фінансовими взаємовідносинами з економічними суб'єктами (резидентами та нерезидентами), державними органами та різним міжнародними організаціями [7]. Фінансова стратегія суттєво впливає на формування загальної стратегії розвитку підприємства.

Висновки з проведеного дослідження. Всебічно враховуючи фінансові можливості підприємств, об'єктивно оцінюючи характер внутрішніх і зовнішніх факторів, фінансова стратегія забезпечує відповідність фінансово-економічних можливостей підприємства умовам, які склалися на національному та міжнародному ринку. Фінансова стратегія передбачає визначення довгострокових цілей фінансової діяльності та вибір найефективніших способів їх досягнення.

Список використаних джерел:

1. Кісь О.П. Розробка заходів з підвищення конкурентоспроможності продукції на зовнішніх ринках/ О.П.Кісь // Вісник економіки транспорту і промисловості: Зб. наук.-практ. статей. – Харків: УкрДАЗТ, 2014. – №8. – С. 170-172.
2. Грюниг Р. Методы идентификации стратегических факторов успеха / Р.Грюниг, Ф.Хекнер, А.Цойс // Проблемы теории и практики управления. – 2010. – № 6. – С.84 – 89.
3. Тридід О.М. Організаційно-економічний механізм стратегічного розвитку підприємства / О.М.Тридід. – Харків: ХНЕУ, 2008. – 363 с.
4. Іванюта П.В. Управління ресурсами і витратами: Навч. посіб. / За ред. д.е.н., проф. С.М. Іванюти. — К.: Центр навчальної літератури, 2009. — 320 с.
5. Мескон М. Основи менеджменту / М.Мескон. – К.: Центр учбової літератури, 2006. – 496 с.

6. Бланк И.О. Управление торговым предприятием/ И.О.Бланк. – М.: Ассоциация авторов и издателей. ТАНДЕМ. Издательство ЭКМОС, 2012. – 416 с.

7. Безручко О.О. Сутність фінансової стратегії діяльності підприємства [Електронний ресурс]/ О.О.Безручко. Режим доступу: http://www.rusnauka.com/23_ntp_2010/economics/70140.doc.htm.

Любомир КОЛОМІЄЦЬ

науковий керівник

канд. наук з держ. упр., доц. Ляхович Г.І.

ІФННІМ THEU

СТРАТЕГІЇ БАНКІВ НА ГЛОБАЛЬНОМУ ФІНАНСОВОМУ РИНКУ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ УКРАЇНИ

Глобалізацію світової економіки на даному етапі слід розглядати як процес все більшої взаємозалежності економік різних країн, яка є наслідком зростання транскордонних переміщень капіталів, товарів та послуг, потужного інформаційного та технологічного обміну, міграції робочої сили. Просторове охоплення та щільність глобальних взаємозв'язків утворюють складні переплетіння структури відносин між міжнародними спільнотами, країнами, установами, неурядовими організаціями, а також, особливо, транснаціональними корпораціями і банками.

Фінансова глобалізація стимулюється та зумовлюється нерівномірністю економічного розвитку та розподілу фінансових ресурсів, гострим браком у більшості країн власних ресурсів для інвестиційної діяльності, покриття бюджетного дефіциту, реалізації соціально-економічних перетворень, проведення злиттів та поглинань компаній і банків, а також впровадженням сучасних інформаційних технологій, що дозволяють проведення операції в режимі он-лайн.

Провідниками фінансової глобалізації є транснаціональні банки, що володіють величезними активами і мають змогу контролювати економічні процеси всередині окремих національних країн. Валютні та фінансові потоки в межах цих структур тісно пов'язують динаміку розвитку країн, взаємообумовлюючи при цьому і процеси росту, і рецесії.

Серйозний вплив глобалізаційні процеси мають і на розвиток та структуру банківської системи, яка набуває все більш інтеграційного характеру. При цьому можемо виділити два основних стратегічних напрямки, що які визначають розвиток банківської системи в усіх країнах світу, в тому числі і в Європейському Союзі та Україні.

Щодо першого напрямку, то необхідно відзначити, що фінансова глобалізація характеризується присутністю транснаціональних корпорацій і банків на національних банківських ринках. Характер участі міжнародних транснаціональних банків багато у чому визначається умовами їх виходу на національний банківський ринок. Це може бути розбудова власних дочірніх